

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Angelvs Carmelita. 5 Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

filium pessimum euntem ex Africâ in Italiam usque secuta lacrymis, pro ejus salute tantum non exculavit sese. Monstravit certè parentibus, quam parum sit filium mundo peperisse; nisi in spem cæli educetur. Iam duo illi ex Imperatoris aulâ, qui lectâ Magni Antonii vitâ, nuntium mundo remiserant, tantum apud AUGUSTINUM potuerunt, ut exclamaret: *Quid hoc? quid audisti? surgunt indocti & calum rapiunt: & nos cum doctrinis nostris volumur in carne & sanguine?* Sub hæc luctanti cum animo suo in conspectum se castitas dedit, ingentem omnium ordinum ac ætatum coronâ cincta, digitoque nunc senes aut viros, nunc pueros aut puellas signans, *Et tu, aiebat, non poteris quod isti aut isti est* mox è cælo etiam vox istiusmodi allapsa: *Tolle lege. Sustulit ille, legitque: non in comessationibus & ebrietatibus, non in cubilibus & impudicitis, non in contentione & amulatione: sed induimini IESUM CHRISTUM.* Legit inquam hæc, & ex Manichæo Catholicus, ex Rhetore Ecclesiæ Doctor, ex mundi amatore summo summus contemptor evasit. At nos qui eadem & audimus & legimus, moras moris nequimus, dicitque è cælo nobis ipse Divus, quæ sibi olim dicebat: *An quia præcesserunt, pudet sequi? & non pudet nec saltem sequi? Ex ipsius D. August. Confess.*

Si aurum tibi offeram, non mihi dicis: Cras veniam; sed jam exigo; nemo differt, nemo excusat. Redemptio anima promittitur. & nemo festinat. S. Amb. in serm. de Iejun. & Eleemos.

S. ANGELVS CARMELITA. 5. Maii.

Rosam è spinis habe, ANGELVM, inquam, è parente utroque Iudæo Ierosolymis natum.

Sed

Sed quid dico? ipsæ hæ spinæ in rosas abierunt, cum Cæli REGINA Magistræ his in fide se præbuit, geminamque illis prolem Ioannem Patriarcham, ANGELVMque nostrum Martyrem est vaticinata. Ergò cum ad templum Christianorum se recepissent, ibique in sublimi hostiâ talem Christum, qualis olim à cruce pendeat, non dubiis jam oculis vidissent, Christo geniti Ioannem primum, tum ANGELVM genuerunt. Hic altioris vitæ rudimenta in monte posuit Carmelo, qui & nomen illi dedit. Abhinc in seipsum primò, deinde in cremum descendit, ubi cum solum se crederet, adesse sibi vidit IESVM, multo maximo SS. agmine stipatum, & jubentem, victorias suas Alexandriam ferret, inde ad palmam in Siciliam contenderet. Huc priusquam Româ iret, DD. Franciscum & Dominicum felici pede offendit. Nam Franciscus repentè plenus Numine fatidico ad pedes ANGELI accidit, osculoque his fixo, martyrem voce gratulabundâ salutarit. Sed & huic vati suo vatem fuisse ajunt, & jam tum cæli nomine promississe Francisco illa vulnera honestissima, alterum haud dubiè nec minùs nobile martyrium. Cæterùm in Siciliam appulsus, cum Berengarium Comitem incestâ cum sorore consuetudine multis jam annis infamem clam primò; tum palàm castigasset, immisâ hæreticorum manu, in ipso templo, plura vulnera pro concione interque hæc lechale accepit. Atque ex hoc paulò post mortuus, ad cognomines abiit ANGELVS. Ex Brev. 13. tom. Ann. Eccl. & Ferr.

Quid ultra debuit facere Christus & non fecit? Cujus vel saxæ pectus tãta & talis, à tãto & tali collata multitudo beneficiorû non emolliat? quid-
quid

quid igitur es, quidquid potes, debes creanti, redimēti, vocanti. S. Bern. super illud, Regnum Dei, &c.

S. IVTTA VIDVA. 5. Maij.

QUI IVTTIAM légis, legentem lege. Nam & illa à teneris vitas legere Divorum gaudebat; sed & quod pauci facimus, facere gaudebat, quæ legerat. Nubilem jam & fugam è mundo meditantem, nuptiæ illustres implicarunt, neque tamen manus virtuti ligarunt. Mundum omnem muliebrem, quem à parentibus & ipsis illustribus nobilissimum acceperat, ad vestienda ornandaque menducabula omnè contulit, rectè non pulchrius micare gemmas & uniones rata, quàm in pauperis Christi centonibus. Iamque eò devenerat, ut decoctâ ingenti dote, necessaria ad vitam mendicare ipsa non sine risu improborum cogereetur. Sed laudavit Christus hanc prodigalitatē conspicuus, & iterum ditavit illis verbis: *Omnia mea tua sunt, & tua mea.* Enimverò tam opulentam se ubi circumspexit IVTTA, effusior etiam dehinc vixit. Neque tamen redigi ad incitas potuit liberalis dextera. Iterum Christus illi visus potestatem fecit ex divite cordis sui ærario quas luberet opes depromendi. Illa Sapientiæ sanctioris thesauros deprompsit, ut jam sine alio Doctore arcana fidei calleret, & in ipsa adita sanctissimæ Triadis mulier se penetraret. Nimirum neque jam supremum ægram à Christo ad notas delicias invitata miror, neque dubito animum membris solutum rectâ in caelos abiisse, cum versus hos in aërem abiisse inter preces, etiam cum corporis pondere legam. Ex

Exov. tom. 13. Ann. Eccl.

*Suscipiat fidelis anima Auctoris sui atque Rectoris
immar-*